سیون فرهنگی مجلس

جوانان دهه شصتی

ستادن دهه شصتی‌ها

و دغدغه ما برای ازدواج نیمی از این جمعیت کم خواهد شد.

■ ***در بحث‌های فرهنگی چطور؛ در این بخش لازم نیست کار خاصی انجام شود؟***

قطعا باید این کار توام با فرهنگسازی باشد و من فکر می‌کنم اگر تسهیلات ویژه‌ای برای ازدواج دهه شصتی‌ها درنظر بگیریم، خود این به یک گفتمان‌سازی تبدیل می‌شود و موسسات NGOها و گروه‌های فرهنگی ویژه‌ای، مخصوص ازدواج دهه شصتی‌ها تشکیل می‌شود. یکی از موضوعاتی که درخصوص ازدواج این گروه سنی مطرح می‌شود موضوع تناسب سنی است و این‌که اگر در این گروه سنی هم سن‌گزینی صورت بگیرد یا حتی دختر چند سالی از پسر بزرگ‌تر باشد، بخشی از مشکلات فرهنگی ازدواج این گروه برداشته می‌شود. نظر شما در این رابطه چیست؟

در رابطه با موضوعات مشاوره‌ای آنچه در ازدواج مهم است، تناسب هاست؛ تناسب عقلی، فکری، تناسب ظاهری که برای ازدواج لازم است. در این میان هیچ کدام از روان‌شناسان سن شناسنامه‌ای را معیار ازدواج نمی‌دانند. کافی است تا دختر و پسر از نظر ظاهری به‌هم بخورند و از آن مهم‌تر از نظر عقلی با هم تناسب داشته باشند. دهه شصتی‌ها در سنی هستند که به لحاظ عقلی هم پخته شده‌اند و رشد عقلی لازم را دارند. کافی است از نظر ظاهری با هم تناسب یافته و این ملاک را داشته باشند که سن ظاهری‌شان به‌هم بخورد و ظاهر هم را بپسندند. در چنین شرایطی شاید خیلی فرقی نداشته باشد که دختر چند سالی از پسر بزرگ‌تر باشد یا هم سن و سال هم باشند و لزومی ندارد که حتما پسر بزرگ‌تر از دختر باشد. بنابراین باید این تناسب عقلی و تناسب ظاهری را در نظر گرفت. البته توصیه ما به این گروه از زوج‌های جوان این است که روی سبک زندگی، سلامت و نشاط جوانی‌شان کار کنند. یعنی اگر برای بقیه تاکید ویژه‌ای نداریم، برای این گروه تاکید ویژه داریم که روی سبک زندگی، تغذیه و ورزش و نشاط‌شان و مدیریت استرس‌های زندگی‌شان بیشتر تمرکز و توجه داشته باشند تا بتوانند طول دوران جوانی‌شان بیشتر شود. حداقل ۲۰-۱۰ سال از زندگی مشترک‌شان به گونه‌ای باشد که در ایام نشاط جوانی با هم زندگی کنند تا این زندگی کاملا ریشه‌دار شود.

> اگر بتوانیم تمهیدات و تسهیلات ویژه‌ای برای ازدواج دهه شصتی‌ها در نظر بگیریم می‌تواند در به خانه‌بخت فرستادن آنها موثر باشد، چراکه این گروه سنی از جمعیت، درحال‌حاضر در سن تردید و محاسبه هستند

■ ***البته به نظرم این توصیه‌ای است که برای همه افراد می‌توان مطرح کرد و مختص به گروه سنی خاصی نیست. به هر حال همه ما باید تلاش کنیم سن فیزیولوژیک‌مان از سن شناسنامه‌ای‌مان اگر جوان‌تر نیست، دست‌کم متناسب با آن باشد؛ چراکه سبک زندگی با نشاط و سالم‌تری را برایمان به ارمغان می‌آورد. شما این‌طور فکر نمی‌کنید؟***

درست است اما برای افرادی که در سنین بالا ازدواج می‌کنند، ما به طور ویژه این سفارش را داریم که مواظب باشند نشاط جوانی‌شان از دست نرود. راهکار این حفظ نشاط جوانی هم تغذیه سالم، ورزش، مدیریت خواب، مدیریت استرس و به طور خلاصه تمامی توصیه‌هایی است که درباره سبک زندگی سالم ارائه می‌شود تا این افراد به ویژه خانم‌ها بتوانند تا ۵۰سالگی و حتی بیشتر از آن نشاط جوانی‌شان را حفظ کنند. در حال حاضر ما در کشورهای خارجی به ویژه کشورهای غربی این را می‌بینیم که خانم‌ها در سنین ۳۵ تا ۴۰ سالگی ازدواج می‌کنند اما شرایط جسمی و نشاط جوانی خود را حفظ کرده‌اند. بنابراین با این که بارداری در سنین پایین توصیه می‌شود اما در این کشورها به راحتی در ۴۰ سالگی هم بارداری‌های مطمئن و تحت مراقبت ویژه دارند و مشکلی هم برای آنها پیش نمی‌آید.

■ ***یکی از مهم‌ترین دغدغه‌هایی که برای ازدواج با دخترخانم‌ها در سنین بالاتر وجود دارد، مسأله باروری آنهاست. دختران دهه شصتی در بازه سنی ۳۰ تا ۴۰ سالگی قرار دارند و طبق قوانین فیزیولوژیک و پزشکی هنوز این گروه سنی توانایی باروری دارند. درست است؟***

بله سن فیزیولوژیک باروری طبق متون پزشکی تا ۴۹سالگی است و نرخ باروری را هم بر همین مبنا محاسبه می‌کنند. این یک مسأله در حوزه پزشکی و بهداشت باروری پذیرفته‌شده و جا افتاده‌است. اما تاکید می‌شود بارداری در سنین بالای ۳۵ یا ۴۰ سال باید با مراقبت ویژه صورت بگیرد.

■ ***این مسأله در غرب زیاد اتفاق می‌افتد و به این کودکان لقب گلدن بی بی یا کودک طلایی داده می‌شود!***

بله دقیقا و اتفاقا بچه‌های این گروه سنی از نظر توانایی و هوشی، بچه‌هایی طلایی خواهندبود اما با مراقبت‌های ویژه. در کشورهای اروپایی خیلی از این بارداری‌ها در سنین بالای ۳۵ و ۴۰ سالگی اتفاق می‌افتد و اتفاقا تجربه موفقی هم بوده‌است.

■ ***با توجه به مشکل جمعیت و ازدواج، محدودیت سن باروری به ۱۸ تا ۳۵ سالگی می‌تواند بخشی از توان بالقوه ما را درحوزه باروری و جمعیت از بین ببرد. در حالی که ازدواج دهه شصتی‌ها می‌تواند از این نظر هم به رشد جمعیت جامعه کمک کند. از سوی دیگر طبق آمارهایی که همین امسال منتشر شده، شاهد رشد ۱۲ درصدی بارداری در خانم‌ها در سنین ۵۰ تا ۵۴ سال هستیم و این یعنی محدودیت سنی ۳۵ سال برای بارداری خانم‌ها وجود ندارد.***

بله دقیقا همین‌طور است، درست است که در سنین پایین‌تر پدر و به خصوص مادر باروری بهتری صورت می‌گیرد ولی آنچه در متون پزشکی و واقعیت‌های اجتماعی وجود دارد، این است که تا ۴۹ سالگی سن فیزیولوژی باروری است، هرچند گاهی در سنین بالاتر هم باروری اتفاق می‌افتد. در حال حاضر هم دهه پنجاهی‌ها و دهه شصتی‌های ما در همین سنین قرار دارند یعنی دهه پنجاهی‌های ما زیر ۵۰ سال و دهه شصتی‌های ما زیر ۴۰ سال هستند و هنوز توان باروری دارند.

سهم ۵ درصدی دهه شصتی‌های مجرد از جمعیت

چهار میلیون و ۲۰۰ هزار دهه شصتی که مجرد مانده‌اند! این آمار یعنی چیزی نزدیک به ۵ درصد جمعیت کشور و آماری قابل توجه به شمار می‌رود؛ به این معنا که ۵ درصد جمعیت کشور از دایره تشکیل خانواده و فرزندآوری خارج مانده‌اند و اگر این گروه به تجرد قطعی برسند، می‌توانند تبعات متعددی را برای آنها داشته باشد. اما این ماجرا فقط در دایره افراد باقی نمی‌ماند. این گروه بزرگ از مجردها می‌توانند برای جامعه هم تبعاتی داشته باشند و جامعه در برابر آنها مسئول است. از این زاویه به نظر می‌رسد بحث ازدواج دهه شصتی‌ها و گفتمان‌سازی برای این ماجرا در شرایط کنونی جامعه یک ضرورت به نظر می‌رسد. به بیان دیگر نباید این گروه از جامعه را کنار گذاشت و فقط برای ازدواج گروه‌های سنی جوان‌تر برنامه‌ریزی داشت. بلکه به موازات تلاش برای ترویج ازدواج بهنگام در جامعه، باید به بقیه گروه‌های اجتماعی که به دلایلی از قافله ازدواج و تشکیل خانواده جامانده‌اند هم حواس‌مان باشد. در غیر این صورت با رشد زندگی‌های مجردی باید چشم انتظار آثار و تبعات آن هم باشیم.